

Az MKB is nyereséges lett

Szanálásának, költségcsökkentésének és az állami üzleti lehetőségeknek hála, az MKB Bank 2016 első felét már nyere-séggel zárta, amire hét éve nem volt pél-da.

CSABAI KÁROLY

Újdonsült bankárként is teljesít Balog Ádám, az MKB tavaly kinevezett elnök-vezérigazgatója: hét éve nem látott fél évet produkált a bankcso-port 2016 első hat hónapjában Az egy évvel korábbi 4 milliárd forintos vesztesége 1,5 milliárdos adózott nyereségbe fordult. A bankadó idő-arányos részét tartalmazó adózás előtti eredménye pedig még ennél is izmosabb, 6,8 milliárd lett.

Az MKB Bank-csoport első féléves főbb mutatói (milliárd forint)			
	2015	2016	Vált. (%)
Mérlegfőösszeg	1954,1	1941,6	−0,6
Saját tőke	108,0	110,6	2,4
Nettó kamat-jövedelem	22,3	17,7	−20,6
Nettó jutalék- és díjbevétele	13,1	14,3	9,2
Banküzemi költségek	20,1	18,6	−7,5
Adózott eredmény	−4,0	1,5	137,5
FORRÁS: CÉGKOZLÉS			

A hitelintézet idei első félévi 1941,6 milliárd forintos mérlegfő-összege ugyan valamivel – 0,6 szá-zalékkal – kisebb a tavalyinál, ez azonban annak a következménye, hogy a 2015 végén zárult szanálá-sát végző Magyar Nemzeti Bank (MNB) megtisztította a nem telje-sítő hiteleitől. A hitelálomány visz-szaesése miatt marad el az MKB nettó kamatjövedelme az egy évvel korábbtól, közel 21 százalékkal. Szemben a bankrendszeri átlaggal, az MNB adatai szerint ugyanis a

magyarországi hitelintézetek e fél-évi kamateredménye a hitelportfó-lió-tisztítások ellenére is 7 százalék-kal lett nagyobb a tavalyinál.

De más lényeges mutatókban is egyedi az MKB. Egy sor bank-kal ellentétben nem szabadított fel céltartalékot – ami arra utal, hogy hitelei esetleges vissza nem fizeté-sére korábban nem készült fel oly mértékben, mint a többiek –, így ezen egyszeri tétel nem javította az eredményét. Kieső kamatbevételeit a csaknem két számjegyű százalék-kal növekvő díj- és jutalékbevételei-vel ellensúlyozta, noha a bankok e tételekből 3 százalékkal kevesebbet kasszíroztak. Működési költségein pedig az MKB 7 százalékot faragott, miközben a bankrendszeréi összes-ségében – ha enyhén is, 1 százalék-kal, de – emelkedtek.

A költségcsökkentés nagyban hozzájárult az MKB nyereségesse válásában. Meg persze az is, hogy az MNB, illetve az állam a június végi eladásig még a tulajdonában volt hitelintézetet jól ellátta üzletekkel. Pont e bank hasított kiemelkedően a jegybanki növekedési hitelprog-ram harmadik fázisában: az első félévben leszerződött összegek 17,3 százalékát az MKB helyezte ki. Egy hajszállal még ennél is nagyobb, 18 százalékos volt a részesedése a Szé-chenyi-programban.

Jó első fél évet zártak az MKB le-ányvállalatai is. Közülük is kiemel-ten az MKB-Euroleasing, amelynek az év elején indult mezőgazdasági gépfinanszírozási üzletága hat hó-nap alatt 3 milliárd forintos volu-ment ért el. További növekedési kilátásaitak pedig igen kedvezőnek ítélik meg az MKB-nál, ezt látják megerősítette az amerikai Moo-dy’s Investors Service által javított hitelminősítésükben. Az Európai Bizottságnak tett vállalásaik 2019 végéig való teljesítése a Monitoring Trustee szoros felügyelete mellett zajlik. A hitelintézet tőkehelyzete stabil, saját tőkéje 2,4 százalékkal, 110,5 milliárd forintúra emelkedett, a korábbinál szigorúbb, Bázeli III. szerinti tőke megfelelési mutatója pedig 11,64 százalék volt félévkor.

Balog Ádám. Adószakértőnek indult, jegybanki alelnök, majd MKB-vezér lett

FOTÓ: MÖRICZ-SABJÁN SIMON

Rejtélyes adatok

Az egy főre jutó vagyon alapján az MKB Private Banking vezeti a hazai privátbanki rangsort – ol-vasható a hitelintézet közleményében. Az e szektort elemző BloChamps Pénzügyi Tanács-adó Kft. adatai szerint azonban a magyarországi működésű szolgáltatók között 2015 végén mesz-sze az osztrák Gutmann Bank kezelte a legma-gasabb, 708 millió forintos egy főre jutó va-gyont, az e rangsorban 222 millióval harmadik MKB-t még a Concorde Alapkezelő (248 millió) is megelőzte. De ha az OTP Bank 226 milliós egy főre jutó vagyonát menedzselő kiemelt külön

private banking üzletágát külön kategorizálnánk, illetve szigorúan a hazai szolgáltatókra szűkíte-nénk a rangsort, s a Gutmannt nem vennénk figyelembe, mert nem Magyarországon, hanem Ausztriában vezeti a számláit, kissé változna a dobogó összetétele – közölte lapunk érdeklődé-sére Karagich István, a BloChamps ügyvezető igazgatója. S e sorrend 2016 első félévének a végére sem változott meg a szolgáltatók által a Világgazdaságnak adott válaszok szerint: míg a Concorde Alapkezelő közel 265 milliós egy főre jutó vagyont kezel, addig az MKB 227 milliósat.

A szélerőművek teljesítményinga-dozása extraköltség

FOTÓ: MW

Energia Vagy olcsó, vagy karbonmentes az áramtermelés

Hiányosak az erőművek költségszámai

Messze nem a valós helyzetet tük-rözi az erőművek költségeire álta-lános használt mutató, amely a kivitelezés, az üzemeltetés és a kar-bantartás teljes üzemidőre vetít-t kiadásainak összege. Pedig az (angol elnevezéséből) LCOE nevű képlet nagyon is jól hasz-nálható. Remekül kalkulálható vele a létesítmény megtérülése, így az is, hogy a beruházás mekkora tá-mogatást kaphat, és mennyibe ke-rülhet az árama szabályozott kör-nyezetben.

Még sincs minden rendben. Elő-ször a környezetvédők mutattak rá az 1960-as években, hogy az erő-művek miatti kiadások között kelle-ne (számszerűsítve) számon tartani az áramtermelés olyan társadalmi következményeit is, mint a leve-gőszennyezés, az erőműbalesetek kockázatának kezelése vagy a tér-ségi ellátásbiztonság kérdése, em-lékeztet az OECD Nukleáris Ener-

gia Ügynöksége (NEA). Manapság két jelentős, úgynevezett externá-lis költség kap nagy figyelmet: a szén-dioxid-kibocsátás és az atom-erőművi balesetek okozta kár.

Másodjára az 1980-as, 1990-es években derült arra fény, hogy amint romlik a piaci környezet ki-számíthatósága, úgy válik hasz-nálhatatlanabbá az LCOE által mutatott (kiszámítható környeze-tet feltételező), teljes üzemidőre vetített költség. Márpedig a fejlett országok árampiacainak liberali-zálásával, integrálásával, a hatósá-gi árképzés visszaszorulásával az áramárak egyre instabilabbá vál-tak. Ez főleg az atomerőművek és a megújuló alapú létesítmények építőit sújtja, mert fajlagosan ezek kerülnek a legtöbbe. Extra anyagi teher jelentkezhethet az 1000 mega-wattosnál nagyobb, legújabb típu-sú atomerőművekhez adott hitel-feltételeiben is.

”

A tartalék kapacitáeok fenntartáeát támogatnák

A harmadik probléma az, hogy megugrott a nulla és teljes kapaci-tás között termelő, megújuló alapú erőművek termelésének súlya, fő-leg a nap- és szélparkoké. Terme-lésugrálásaik mederben tartása a rendszerirányítóknak extra munkát, így extra költséget is jelent. Például tartalékkapacitásokat kell fenntar-taniuk arra az esetre, ha az előbbi létesítmények nem termelnek, illet-ve vissza kell utasítaniuk az olcsóbb, de nem megújuló alapú áramot, ha a zöld források belendülnek.

A fenti három ok miatt az lenne a reális, ha az erőművek költségeit a jelenleginél magasabban tartá-nák nyilván, és az áram is drágább

lenne. Ám épp fordítva történt: a támogatott megújulók miatti túl-kínálat olyan olcsóbbodást hozott, ami nemcsak sok gázüzemű erő-művet tett életképtelenné, hanem a zöldáramtermelőket is nehéz helyzetbe hozta. A NEA két kiutat lát a csapdából. Vagy a piacra kell bízni egy új egyensúly kialakulását – de ez egyéb károk mellett áram-szünetekkel járna –, vagy segíteni a leállítandó erőművek tulajdono-sait, és kialakítani egy új rendszert, amelyben támogatnák a csak szük-ség esetén igénybe veendő tartalék kapacitások fenntartóit. Ez persze megint drágulást hozna, de átve-zetne egy nagyobb ellátásbizton-ságú áramtermelési rendszerbe is. E rendszerben már figyelembe vennék a tevékenység externális költségeit is, vagyis – mint a NEA rá-mutat – az áramtermelés nem lehet egyszerre olcsó és szén-dioxid-ki-bocsátás nélküli. **VG**